

Het publiek bij de opening van Station Arnhem Centraal. - --FOTOBRON--foto Rolf Hensel

Steek meer geld in het realiseren van sociale huurwoningen

Wie heeft gevraagd om een duur station dat het enige onderkomen is van het groeiend aantal daklozen in Arnhem?

DOOR MARIANNE WIJNIA

In De Gelderlander van 20 november las ik het artikel met de niet zo kiese kop 'Geen huizen voor autisten in Geitenkamp'. In de zorg spreekt men over 'mensen met autisme'. Weggezet worden als 'autist' is beledigend, discriminerend en stigmatiserend. Je bént niet je aandoening, je hébt autisme. Je hebt het je leven lang en het werkt door in alle facetten van je leven zoals school, opleiding/ studie, werk, relaties, vrijetijdsbesteding en wonen.

Vanuit betrokkenheid bij de woonproblematiek van mensen met autisme, probeert een groepje bevlogen professionals in Arnhem al twee jaar een bijzonder woonproject voor deze categorie huurders te realiseren.

Het project KlasseWonen zou voor een groep van zo'n vijftien kwetsbare mensen veilig wonen in een aangepaste sociale huurwoning in een prikkelarme omgeving betekenen.

Bij jongvolwassenen en oudere mensen met autisme en normale begaafdheid, is in Arnhem de vraag groot naar zelfstandige woonruimte buiten een zorginstelling. Eventueel met zelf ingekochte begeleiding en met gelijkgestemden als burens. Een aanbod van dit soort projecten ontbreekt in Arnhem.

Ook met het oog op de dringende noodzaak om meer te investeren in sociale woningbouw is dit een uitstekend woonproject. Bovendien past dit ontwerp bij de kraaiende formuleringen van deze coalitie in haar nieuwe Woonprincipes. Enkele citaten daaruit: 'Betaalbaar en duurzaam wonen in elke levensfase', 'Zorgdoelgroepen, bijvoorbeeld vormen van begeleid wonen, worden geaccepteerd als burens'.

Bij de opening van Station Arnhem Centraal was slechts 1 procent van de Arnhemmers aanwezig om te horen dat de stad het station terugkreeg. Het overgrote deel van de bevolking was er niet en heeft ook niet om dit gebouw van 163 miljoen euro gevraagd!

Inmiddels leeft 11,4 procent van de Arnhemse kinderen - het landelijk gemiddelde is 6,5 procent - met minder toekomstkansen in de bijstand en moeten er jaarlijks meer mensen naar de voedselbank en schuldhulpverlening. Bestuurders kijken hiervoor weg.

Met neoliberale architectuur is het mooier pronken dan met sociale woningbouwprojecten. Voor de groeiende groep dakloze inwoners is Station Arnhem Centraal straks het enige dak boven het hoofd.

Hoe kunnen bestuurders van een provinciehoofdstadje zo hun eigen ambitie doordrukken en een station neerzetten waar menig buitenlandse metropool nog niet eens van durft te dromen? Inderdaad heel 'on-Arnhems'.

De Nederlandse Spoorwegen zal eindelijk de vele internationale en hoge snelheidstreinen die Arnhem dagelijks binnenrijden kunnen verwerken. De grote stromen kosmopolitische reizigers bezorgden onze stad immers voortdurend een vervoersinfarct. Thans gloort er hoop. Zij zullen nu de regionale economie gaan aanjagen en er zal veel geld terugvloeien naar Arnhem.

Als het aan mij ligt, gaat dat geld naar sociale woningbouw. Ieder mens heeft recht op een volwaardige plaats in de samenleving. Ook als je autisme hebt en in Arnhem woont.

Marianne Wijnia is Arnhemse en moeder van een zoon met autisme.